Logika cyfrowa

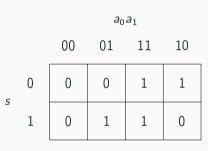
Wykład 4: podstawowe układy kombinacyjne

Marek Materzok

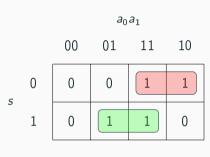
18 marca 2024

S	a_0	a_1	0
0	0	0	0
0	0	1	0
0	1	0	1
0	1	1	1
1	0	0	0
1	0	1	1
1	1	0	0
1	1	1	1

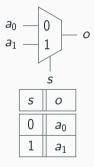
S	a_0	a_1	0
0	0	0	0
0	0	1	0
0	1	0	1
0	1	1	1
1	0	0	0
1	0	1	1
1	1	0	0
1	1	1	1

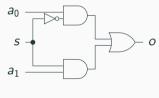

S	a_0	a_1	0
0	0	0	0
0	0	1	0
0	1	0	1
0	1	1	1
1	0	0	0
1	0	1	1
1	1	0	0
1	1	1	1

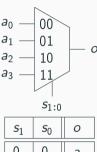

Obwód wybierający jedno z wejść:

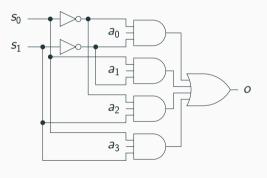

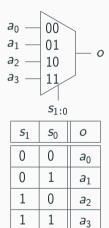
Multiplekser czterowejściowy

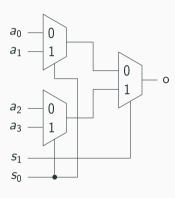

s_1	<i>s</i> ₀	0
0	0	a_0
0	1	a_1
1	0	<i>a</i> ₂
1	1	a ₃

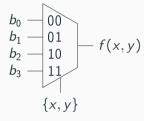
Multiplekser czterowejściowy

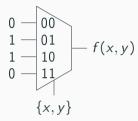

Implementacja funkcji logicznych

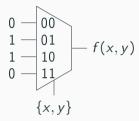
X	У	f(x,y)
0	0	<i>b</i> ₀
0	1	b_1
1	0	<i>b</i> ₂
1	1	<i>b</i> ₃

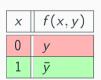
X	У	f(x,y)
0	0	0
0	1	1
1	0	1
1	1	0

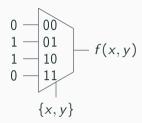

X	У	f(x,y)
0	0	0
0	1	1
1	0	1
1	1	0

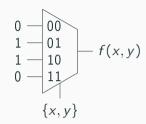
X	У	f(x,y)
0	0	0
0	1	1
1	0	1
1	1	0

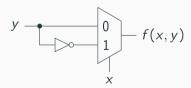

X	У	f(x,y)
0	0	0
0	1	1
1	0	1
1	1	0

X	f(x,y)
0	у
1	\bar{y}

X	У	Z	0
0	0	0	0
0	0	1	0
0	1	0	0
0	1	1	1
1	0	0	0
1	0	1	1
1	1	0	1
1	1	1	1

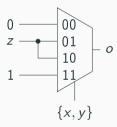
X	У	Z	0
0	0	0	0
0	0	1	0
0	1	0	0
0	1	1	1
1	0	0	0
1	0	1	1
1	1	0	1
1	1	1	1

X	У	Z	0
0	0	0	0
0	0	1	0
0	1	0	0
0	1	1	1
1	0	0	0
1	0	1	1
1	1	0	1
1	1	1	1

X	У	0
0	0	0
0	1	Z
1	0	Z
1	1	1

X	У	Z	0
0	0	0	0
0	0	1	0
0	1	0	0
0	1	1	1
1	0	0	0
1	0	1	1
1	1	0	1
1	1	1	1

X	У	0
0	0	0
0	1	Z
1	0	Z
1	1	1

Rozwinięcie Shannona

$$f(x_1, x_2, ..., x_n) = x_1 f(1, x_2, ..., x_n) + \bar{x_1} f(0, x_2, ..., x_n)$$

Lub, dla formuł:

$$\Phi = x \wedge \Phi\{x/1\} \vee \neg x \wedge \Phi\{x/0\}$$

Rozwinięcie Shannona

$$f(x_1, x_2, \dots, x_n) = x_1 f(1, x_2, \dots, x_n) + \bar{x_1} f(0, x_2, \dots, x_n)$$

Lub, dla formuł:

$$\Phi = x \wedge \Phi\{x/1\} \vee \neg x \wedge \Phi\{x/0\}$$

Dualnie:

$$\Phi = (x \lor \Phi\{x/0\}) \land (\neg x \lor \Phi\{x/1\})$$
$$= (\neg x \to \Phi\{x/0\}) \land (x \to \Phi\{x/1\})$$

Rozwinięcie Shannona

$$f(x_1, x_2, ..., x_n) = x_1 f(1, x_2, ..., x_n) + \bar{x_1} f(0, x_2, ..., x_n)$$

Lub, dla formuł:

$$\Phi = x \wedge \Phi\{x/1\} \vee \neg x \wedge \Phi\{x/0\}$$

Dualnie:

$$\Phi = (x \lor \Phi\{x/0\}) \land (\neg x \lor \Phi\{x/1\})$$
$$= (\neg x \to \Phi\{x/0\}) \land (x \to \Phi\{x/1\})$$

Albo, językiem programistów:

$$\Phi = \text{if } x \text{ then } \Phi\{x/1\} \text{ else } \Phi\{x/0\}$$

Wyrażenie warunkowe w SystemVerilogu

Podobnie jak w języku C: w ? a0 : a1

Wynik wyrażenia w jest redukowany do jednego bitu.

Jeśli ten bit to 1, wynikiem jest wynik obliczenia a0.

Jeśli ten bit to 0, wynikiem jest wynik obliczenia a1.

Wynik wyrażenia warunkowego ma taką szerokość, co **większy** z wyników a0 i a1. Mniejszy jest rozszerzany.

Wyrażenie warunkowe oznacza multiplekser.

Przykłady

```
XOR za pomoca multipleksera:
module my_xor(output o, input x, y);
  assign o = x ? ~y : y;
endmodule
2 lub 3 z trzech za pomocą multiplekserów:
module my_majority(output o, input x, y, z);
  assign o = x ? (y ? 1'b1 : z) : (y ? z : 1'b0);
endmodule
```

One-hot, dekodery i enkodery

Kodowanie one-hot

Kodujemy wartość zapaleniem **dokładnie jednego** z *n* bitów:

V	1hot
0	00000001
1	00000010
2	00000100
3	00001000
4	00010000
5	00100000
6	01000000
7	10000000

Dekoder

Konwertuje kod binarny na one-hot. Dekoder 1 do 2:

а	o_1	00
0	0	1
1	1	0

$$o_0 = \bar{a}$$

$$o_1 = a$$

Dekoder 2 do 4

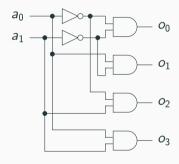
a_1	a ₀	03	02	01	00
0	0	0	0	0	1
0	1	0	0	1	0
1	0	0	1	0	0
1	1	1	0	0	0

$$o_0 = \bar{a}_1 \bar{a}_0$$

$$o_1 = \bar{a}_1 a_0$$

$$o_2 = a_1 \bar{a}_0$$

$$o_3 = a_1 a_0$$

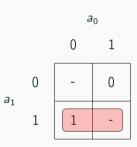

Enkoder

Konwertuje kod one-hot na binarny. Enkoder 2 do 1:

	a_1	<i>a</i> ₀	0	V
	0	0	Х	0
ľ	0	1	0	1
	1	0	1	1
	1	1	Х	0

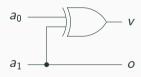
$$o = a_1$$
$$v = a_0 \oplus a_1$$

Enkoder

Konwertuje kod one-hot na binarny. Enkoder 2 do 1:

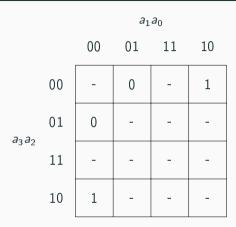
a_1	<i>a</i> ₀	0	V
0	0	Х	0
0	1	0	1
1	0	1	1
1	1	Х	0

$$o = a_1$$

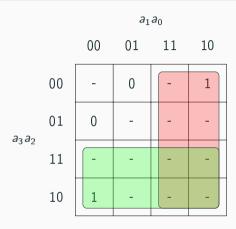
 $v = a_0 \oplus a_1$

a _{3:0}	o_1	00	V
0001	0	0	1
0010	0	1	1
0100	1	0	1
1000	1	1	1
w p.p.	Х	Х	0

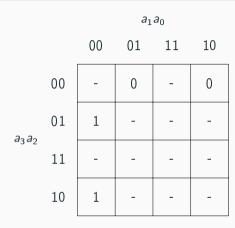
a _{3:0}	o_1	00	V
0001	0	0	1
0010	0	1	1
0100	1	0	1
1000	1	1	1
w p.p.	Х	Х	0

$$o_0 = a_1 + a_3$$

a _{3:0}	o_1	00	V
0001	0	0	1
0010	0	1	1
0100	1	0	1
1000	1	1	1
w p.p.	Х	Х	0

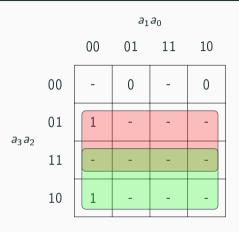
$$o_0 = a_1 + a_3$$

a _{3:0}	o_1	00	V
0001	0	0	1
0010	0	1	1
0100	1	0	1
1000	1	1	1
w p.p.	Х	Х	0

$$o_0 = a_1 + a_3$$

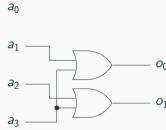
 $o_1 = a_2 + a_3$

a _{3:0}	o_1	00	V
0001	0	0	1
0010	0	1	1
0100	1	0	1
1000	1	1	1
w p.p.	Х	Х	0

$$o_0 = a_1 + a_3$$

 $o_1 = a_2 + a_3$

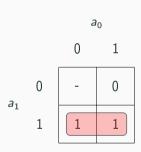

Enkoder priorytetowy

Oblicza numer najstarszej jedynki. Enkoder priorytetowy 2 do 1:

a_1	a_0	0	V
0	0	Х	0
0	1	0	1
1	0	1	1
1	1	1	1

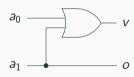
$$o = a_1$$
$$v = a_0 + a_1$$

Enkoder priorytetowy

Oblicza numer najstarszej jedynki. Enkoder priorytetowy 2 do 1:

a_1	<i>a</i> ₀	0	V
0	0	Х	0
0	1	0	1
1	0	1	1
1	1	1	1

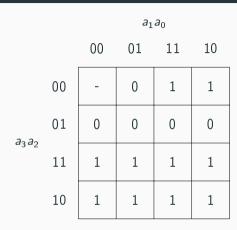

$$o = a_1$$

 $v = a_0 + a_1$

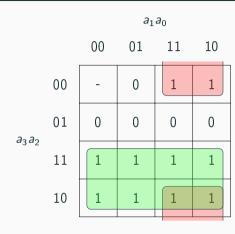
Enkoder priorytetowy 4 do 2

a _{3:0}	01	00	V
0001	0	0	1
001x	0	1	1
01xx	1	0	1
1xxx	1	1	1
0000	Х	Х	0

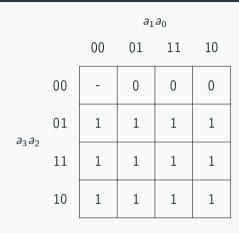
a _{3:0}	01	00	V
0001	0	0	1
001×	0	1	1
01xx	1	0	1
1xxx	1	1	1
0000	Х	Х	0

$$o_0 = a_1 \bar{a}_2 + a_3$$

a _{3:0}	o_1	00	V
0001	0	0	1
001x	0	1	1
01xx	1	0	1
1xxx	1	1	1
0000	Х	Х	0

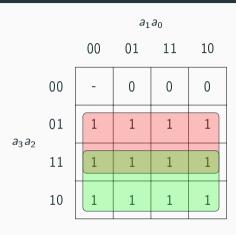
$$o_0 = a_1 \bar{a}_2 + a_3$$

a _{3:0}	o_1	00	V
0001	0	0	1
001x	0	1	1
01xx	1	0	1
1xxx	1	1	1
0000	Х	Х	0

$$o_0 = a_1 \bar{a}_2 + a_3$$

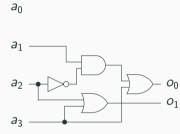
 $o_1 = a_2 + a_3$

a _{3:0}	01	00	V
0001	0	0	1
001×	0	1	1
01xx	1	0	1
1xxx	1	1	1
0000	Х	Х	0

$$o_0 = a_1 \bar{a}_2 + a_3$$

 $o_1 = a_2 + a_3$
 $v = a_0 + a_1 + a_2 + a_3$

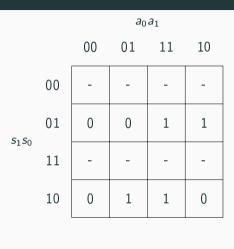

Enkoder one-hot a enkoder priorytetowy

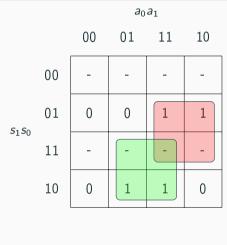
- Enkoder one-hot dużo prostszy od enkodera priorytetowego:
 - mniej bramek
 - krótsza ścieżka krytyczna
- W sytuacji, gdy możliwy jest wybór, należy unikać logiki priorytetowej
- Tłumacząc na język programistów: długie ciągi if-else niewskazane!

s_1	<i>s</i> ₀	a ₀	a_1	0
0	0	0	0	х
0	0	0	1	×
0	0	1	0	x
0	0	1	1	×
0	1	0	0	0
0	1	0	1	0
0	1	1	0	1
0	1	1	1	1
1	0	0	0	0
1	0	0	1	1
1	0	1	0	0
1	0	1	1	1
1	1	0	0	×
1	1	0	1	×
1	1	1	0	×
1	1	1	1	×

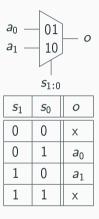
<i>s</i> ₁	<i>s</i> ₀	a ₀	a ₁	0
0	0	0	0	х
0	0	0	1	x
0	0	1	0	x
0	0	1	1	x
0	1	0	0	0
0	1	0	1	0
0	1	1	0	1
0	1	1	1	1
1	0	0	0	0
1	0	0	1	1
1	0	1	0	0
1	0	1	1	1
1	1	0	0	x
1	1	0	1	x
1	1	1	0	x
1	1	1	1	x

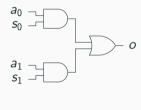

s ₁	<i>s</i> ₀	a ₀	a ₁	0
0	0	0	0	х
0	0	0	1	х
0	0	1	0	х
0	0	1	1	х
0	1	0	0	0
0	1	0	1	0
0	1	1	0	1
0	1	1	1	1
1	0	0	0	0
1	0	0	1	1
1	0	1	0	0
1	0	1	1	1
1	1	0	0	x
1	1	0	1	x
1	1	1	0	x
1	1	1	1	x

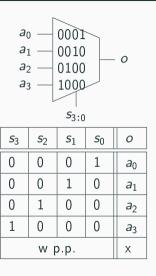

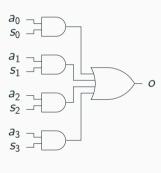
$$s_0 a_0 + s_1 a_1$$

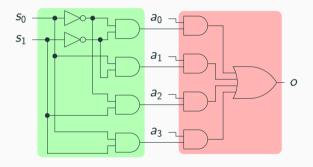
Multiplekser one-hot czterowejściowy

Multiplekser: konstrukcja

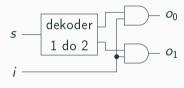
Dekoder + multiplekser one-hot:

Demultiplekser

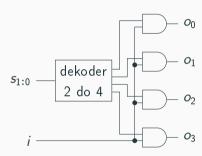
Przesyła wejście na jedno z wielu wyjść, pozostałe zeruje.

S	i	o_1	00
0	0	0	0
0	1	0	1
1	0	0	0
1	1	1	0

Demultiplekser czterowyjściowy

s_1	<i>s</i> ₀	03	02	o_1	00
0	0	0	0	0	i
0	1	0	0	i	0
1	0	0	i	0	0
1	1	i	0	0	0

Konwertery kodów

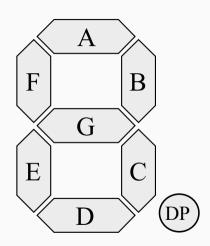
Enkoder/dekoder BCD

- Enkoder BCD: 10 do 4
 np. 40147
- Dekoder BCD: 4 do 10
 np. 4028, 74LS42
- Zastosowania: obsługa klawiatur i wyświetlaczy numerycznych

a _{9:0}	b _{3:0}
000000001	0000
000000010	0001
000000100	0010
000001000	0011
0000010000	0100
0000100000	0101
0001000000	0110
0010000000	0111
0100000000	1000
1000000000	1001

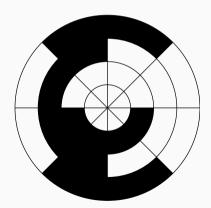
Wyświetlacz 7-segmentowy

n	g	f	е	d	С	b	a
0	0	1	1	1	1	1	1
1	0	0	0	0	1	1	0
2	1	0	1	1	0	1	1
3	1	0	0	1	1	1	1
4	1	1	0	0	1	1	0
5	1	1	0	1	1	0	1
6	1	1	1	1	1	0	1
7	0	0	0	0	1	1	1
8	1	1	1	1	1	1	1
9	1	1	0	1	1	1	1

Kody Graya

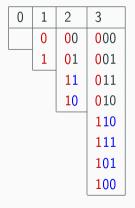
- Kolejne kody różnią się dokładnie jednym bitem
- Zastosowania: czujniki pozycji (enkodery), korekcja błędów

n	bin	Gray
0	000	000
1	001	001
2	010	011
3	011	010
4	100	110
5	101	111
6	110	101
7	111	100

Konstrukcja kodów Graya

Metoda odbij-i-doklej-bit:

$$G(\epsilon) = \epsilon$$

$$G(0w) = 0G(w)$$

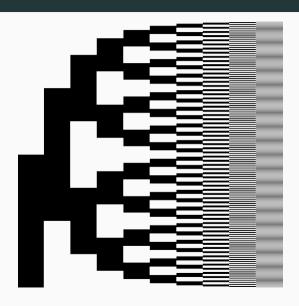
$$G(1w) = 1G(\bar{w})$$

Albo:

$$G(0) = 0$$

 $G(n) = 2^{MSB(n)} + G(2^{MSB(n)+1} - n - 1)$

Kody Graya

Obliczanie kodów Graya

Obliczanie i-tego kodu Graya:

$$G(i) = i \oplus (i >> 1)$$

Obliczanie numeru *n*-bitowego kodu Graya:

$$f_j(x) = x \oplus (x >> 2^j)$$

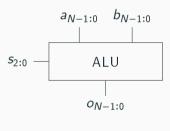
$$G^{-1}(i) = (f_0 \circ f_1 \circ \cdots \circ f_{MSB(n-1)})(i)$$

ALU

Jednostka arytmetyczno-logiczna (ALU)

Układ realizujący wiele funkcji arytmetycznych i logicznych. Przykład:

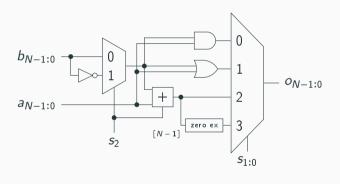
f _{2:0}	funkcja
000	a&b
001	a b
010	a + b
011	-
100	a& \bar{b}
101	a \bar{b}
110	a – b
111	SLT

Jednostka arytmetyczno-logiczna (ALU)

Układ realizujący wiele funkcji arytmetycznych i logicznych. Przykład:

f _{2:0}	funkcja
000	a&b
001	a b
010	a + b
011	-
100	$a\&ar{b}$
101	a \bar{b}
110	a – b
111	SLT

Klasyczne ALU 74181

- Produkowany od lat 60
- Arytmetyka 4-bitowa
- Przewidywanie przeniesienia
- Przewidywanie hierarchiczne z układem 74182
- Używany w komputerach:
 - PDP-11 (1970-80)
 - VAX-11 (1977-84)
 - Xerox Alto (1973-81)
- Wciąż można go kupić! (z Chin)

s _{3:0}	m = 1	m = 0
0000	ā	a – 1
0001	a&b	(a&b) - 1)
0010	ā b	$(a\&\bar{b}) - 1$
0011	1	-1
0100	a b	$a + (a \bar{b})$
0101	\bar{b}	$(a\&b) + (a \bar{b})$
0110	$a \oplus b$	a − b − 1
0111	a b̄	a b̄
1000	ā&b	a + (a b)
1001	a ⊕ b	a + b
1010	Ь	$(a\&\bar{b}) + (a b)$
1011	a b	a b
1100	0	a + a
1101	a& b	(a&b) + a
1110	a&b	$(a\&\bar{b}) + a$
1111	а	а

